

تأثیر هزمان شدت و دوره نوری بر تکامل فعالیت آنزیم‌های گوارشی (*Acipenser persicus* Borodin, ۱۸۹۷) لارو تاس‌ماهی ایرانی

- **فرزانه نوری***: گروه بیولوژی و تکثیر و پرورش آبزیان، پژوهشکده آرتmia و آبزیپروری، دانشگاه ارومیه. ارومیه، ایران. صندوق پستی: ۵۷۱۳۵۱۶۵
- **رضوان‌اله کاظمی**: مؤسسه تحقیقات بین‌المللی تاس‌ماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران. صندوق پستی: ۴۱۶۳۵۳۴۶۴
- **الهه حسن‌نتاج‌نیازی**: گروه بیولوژی و تکثیر و پرورش آبزیان، پژوهشکده آرتmia و آبزیپروری، دانشگاه ارومیه. ارومیه، ایران. صندوق پستی: ۵۷۱۳۵۱۶۵

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۶ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۶

چکیده

در تحقیق حاضر تأثیر دوره‌های نوری مختلف و شدت نور بر فعالیت آنزیم‌های گوارشی (پیسین، تریپسین، کموتریپسین، لیپاز، آمیلاز و آکالائین فسفاتان) لارو تاس‌ماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) پس از تخم‌گشایی تا جذب کامل کیسه زرده مورد ارزیابی قرار گرفت. لاروهای تازه تفريح شده تاس‌ماهی ایرانی (قره‌برون) بدتریب با میانگین وزنی و طولی 22.3 ± 0.8 میلی‌گرم و 11.35 ± 0.03 میلی‌متر تحت شش تیمار با دوره‌های مختلف روشنایی و تاریکی L:۰۰D:۰۰، ۱۲L:۱۲D:۰۰D:۰۰، ۲۴L:۱۲D:۰۰D:۰۰ و در سه شدت نور ۱۰۰، ۱۵۰ و ۳۰۰ لوکس به‌جز تیمار تاریکی کامل که فقط دارای یک شدت نور ۱۰۰ لوکس بود، قرار گرفتند. در طول مدت پرورش لاروها در شرایط پرورشی یکسان (pH، دما، دی‌آب و میزان تغذیه) قرار داشتند. نتایج حاصله نشان داد که فعالیت پیسین و تریپسین در روز نهم پس از تخم‌گشایی (dph) به‌ترتیب در تیمار ۵ با شدت نور ۱۵۰ لوکس و ۱۲ ساعت روشنایی و تیمار ۲ در ۲۴ ساعت روشنایی و ۱۵۰ لوکس بیشترین میزان را دارا بود و به صورت معنی‌داری بالاتر از تیمار شاهد بود. فعالیت آنزیم آکالائین فسفاتاز در تیمار ۲ و آمیلاز و کموتریپسین به‌ترتیب در دوره نوری ۱۲L و ۲۴L و شدت نور ۳۰۰ لوکس از فعالیت بیشتری برخوردار بود ولی با تیمار شاهد اختلاف معنی‌داری نداشتند. نتایج این تحقیق نشان داد نور فاکتور مهمی در مراحل اولیه تکامل سیستم گوارش ماهی قره‌برون به‌شمار می‌رود. هم‌چنین اغلب آنزیم‌های گوارشی تحت دوره نوری ۱۲ ساعت و شدت نور بین ۱۵۰ تا ۳۰۰ لوکس فعالیت بیشتری از خود نشان دادند.

کلمات کلیدی: لارو تاس‌ماهی ایرانی، تکامل، شدت نور، دوره نوری، آنزیم‌های گوارشی

مقدمه

رنگدانه‌های بدن، بلوغ جنسی و تولیدمثل را در ماهیان استخوانی تحت تاثیر قرار می‌دهد (El-Sayed و Kawanna، ۲۰۰۴؛ Biswas و Le Bail، ۲۰۰۳؛ Neil و Trippel، ۲۰۰۳؛ Takeuchi و Boeuf، ۱۹۹۹). به علاوه دوره نوری دوره نوری یکی از عوامل بسیار مهمی است که بر روی استراتژی تغذیه هم تاثیر بهسزایی دارد (-Reynalte و همکاران، ۲۰۰۲). در بسیاری از گونه‌ها، تغذیه، از یک ریتم زیستی استاندارد تعیین می‌کند که تحت تاثیر دوره نوری می‌باشد. به این ترتیب ماهیان روز کار بیشترین فعالیت را در روشنایی روز و کمترین فعالیت را در تاریکی دارند در حالی که بر عکس آن در مورد ماهیان شب فعال صدق می‌کند. در بسیاری از گونه‌ها دوره نوری دوره نوری طولانی تر به طور غیرمستقیم با افزایش مصرف غذا سبب افزایش توده ماهیچه‌ای بدن، فعالیت حرکتی (Boeuf و Le Bail، ۱۹۹۹) و استفاده بهینه از مواد مغذی میگردد (Biswas و همکاران، ۲۰۰۵). به علاوه، از انرژی حاصل از غذا جهت افزایش توده بدن به جای رشد گنادها استفاده می‌کنند (Le Bail و Boeuf، ۱۹۹۹) اما دوره نوری همیشه منجر به بهدود کارایی، بقاء و رشد ماهیان نمی‌گردد. در طولانی مدت تغییر رژیم نوری تاثیرات منفی بر متابولیسم و رشد ماهی می‌گذارد، خصوصاً هنگامی که روشنایی و یا تاریکی مطلق استفاده شود (Villamizar و همکاران، ۲۰۱۱). تاکنون تحقیقات زیادی در رابطه با نقش دوره نوری بر رشد و بقاء، کارایی تغذیه‌ای، فعالیت‌های حرکتی و بلوغ جنسی برخی گونه‌ها صورت گرفته و مطالعات اندکی در ارتباط با تاثیر رژیم و شدت نور بر تکامل دستگاه گوارش و ترشح آنژیم‌های گوارشی انجام پذیرفته است.

هدف مطالعه حاضر تعیین زمان شروع و افزایش فعالیت آنژیم‌های گوارشی و نیز بررسی تاثیر دوره‌های مختلف نوری و شدت نور بر میزان فعالیت این آنژیم‌ها در لارو تاس‌ماهی ایرانی در مراحل اولیه زندگی می‌باشد تا اطلاعات مناسبی جهت بهدود بیوتکنیک پرورش (فرمولاسیون غذایی و افزایش بقا لارو و بچه‌ماهی مورد نیاز جهت پرواربندی) این ماهی با توجه به صنعت رو به توسعه پرورش این گونه فراهم شود.

مواد و روش‌ها

شرایط پرورش ماهی مورد مطالعه: تخمک‌های لقادیافته از دو قطعه تاس‌ماهی ایرانی ماده (تا افراط مورد مطالعه دارای بیشینه تنوع ژنتیکی باشند، هر چند برآسانس دانش ژنتیک و با توجه به بیش از ۲۲۰ کروموزومی بودن تاس‌ماهی ایرانی و نیز رخداد کراسینگ‌آور، حتی از یک مولد ماده نیز صدها تخمک با تنوع ژنی حاصل خواهد شد و به علاوه استفاده از ۳ نر با تفاوت‌های ژنتیکی متنوع می‌تواند

تاس‌ماهی ایرانی یکی از با ارزش‌ترین ماهیان تجاری دریایی خزر محسوب می‌شود که سال‌هاست تکثیر و پرورش آن در محیط‌های پرورشی رواج یافته است. این ماهی گونه منحصر به فرد ماهیان خاویاری بوده که دارای پراکنش بیشتری در حاشیه جنوبی دریای خزر می‌باشد و جهت تکثیر مصنوعی صید و به کارگاه‌های مربوطه انتقال می‌یابند (کهنه‌شهری و تاکامی، ۱۳۵۳). ماهیان خاویاری از نظر تکاملی مابین ماهیان غضروفی و استخوانی هستند و مطالعه آن‌ها اطلاعات ارزشمندی جهت بررسی روند تکاملی (بهخصوص تغذیه‌ای) از ماهیان غضروفی به استخوانی فراهم می‌کند. شناخت شکل‌گیری ساختار تغذیه‌ای ماهیان خاویاری به همراه آغاز فعالیت سیستم گوارشی می‌تواند به درک بهتر نیازهای تغذیه‌ای این گونه کمک کند. میزان کارایی غذا به ظرفیت فیزیولوژیکی ماهی در هضم و جذب مواد غذایی بستگی دارد (Furné و همکاران، ۲۰۰۸). مکانیزم‌های هضم و جذب در لارو ماهیان در طی دو دهه اخیر مورد مطالعه قرار گرفته است (Babaei و همکاران، ۲۰۱۱). مانند لارو اکثر ماهیان، لارو تاس‌ماهیان خاویاری نیز در زمان تخم‌گشایی به طور کامل تکوین نیافته و این امر هضم و جذب بهینه غذای خارجی را تا زمان تکوین و تمایز کامل تحت تاثیر قرار می‌دهد (Gisbert و Sarasquete، ۲۰۰۰). تکوین آنژیم‌های گوارشی منعکس کننده میزان تکوین دستگاه گوارش و ظرفیت هضمی جانوران است و می‌تواند به عنوان شاخصی از وضعیت تغذیه‌ای در مراحل ابتدایی زندگی (Darias و Yúfera، ۲۰۰۷) و کمک کننده Twining و همکاران، ۲۰۱۱) جهت شناخت نیازهای تغذیه‌ای (Noori و همکاران، ۱۹۸۳) باشد. لذا تجزیه و تحلیل تغییرات تکوینی طی مراحل ابتدایی زندگی ماهی جهت طراحی استراتژی تغذیه‌ای و فرمولاسیون غذایی خشک ضروری به نظر می‌رسد (Verreth و Segner، ۱۹۹۵). تعیین شرایط محیطی بهینه در کارگاه‌های پرورش ماهی جهت تولید بیشترین لارو و بچه‌ماهی بسیار ضروری است. دوره نوری و شدت نور یکی از مهم‌ترین پارامترهای فیزیکی در رشد و بقاء لارو ماهیان محسوب می‌شوند (Le Bail و Boeuf، ۱۹۹۹؛ Hart و همکاران، ۱۹۹۶). دوره نوری اپتیمم جهت رشد، تکامل و بقاء لاروی متفاوت است و نیز در طول تکامل لارو تغییر می‌کند. به طور کلی دوره نوری بلندمدت منجر به بهدود کارایی لارو می‌شود که احتمالاً ناشی از دسترسی بیشتر به غذا می‌باشد (Le Bail و Boeuf، ۱۹۹۹).

تاکنون تاثیر عوامل محیطی بر روی ماهیان به خوبی مطالعه قرار گرفته است بهخصوص در مورد عواملی که بر رشد و تولیدمثل مؤثرند. در این بین دوره نوری به عنوان یک هماهنگ کننده سیستم داخلی بدن عمل کرده و فعالیت حرکتی، رشد، میزان متابولیسم، میزان

از محلول بالایی برداشته شد و با یک میلی لیتر $0/5\text{ NaOH}$ ۰/۳ میلی لیتر معرف Folin-Ciocalteu مخلوط و در نهایت پس از ۱۰ دقیقه انکوباسیون در دمای ۲۲-۲۵ در طول موج ۷۲۰ نانومتر میزان جذب نوری قرائت و با منحنی استاندارد L-Tyrosine مقایسه شد. میزان فعالیت آنزیم پیپسین به صورت میکرومول تیروزین/ ساعت/ میلی گرم پروتئین بیان شده است. فعالیت آنزیم تریپسین با استفاده از گرم پروتئین بیان شده است. میزان فعالیت آنزیم تریپسین با استفاده از BAPNA (BAPNA) benzoyl-DL-arginine-*p*-nitroanilide ۱ میلی مولار به عنوان سوبستراستنجش شد (Erlanger و همکاران، ۱۹۶۱). $1\text{ میلی مولار در }0/5\text{ میلی مولار Tris-HCl} \cdot \text{CaCl}_2$ (pH=۷) با عصاره آنزیمی در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد انکوبه گردید. تغییرات جذب در طول موج ۴۱۰ نانومتر به مدت ۱۰ دقیقه خوانده شد (Erlanger و همکاران، ۱۹۶۱). میزان فعالیت آنزیم کیموتربیپسین Succinyl-(Ala)₂-Pro-Phe-*p*-Nitroanilide در طول موج ۴۱۰ نانومتر به مدت ۱۰ دقیقه خوانده شد. میزان آنزیم تریپسین نیز با استفاده از ماده (SAPNA) $0/1\text{ میلی مولار در محلول بافر Tris-HCl} \cdot 0/0/5\text{ CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (pH=۸/۵ مولار، Erlanger و همکاران، ۱۹۶۱) به عنوان سوبستراستنجش شد ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۳ دقیقه انکوباسیون شد و بلا فاصله میزان جذب نوری در طول موج ۴۱۰ نانومتر قرائت شد. میزان آنزیم تریپسین و کیموتربیپسین با استفاده از فرمول ذیل محاسبه شد:

$$\frac{\text{میلی لیتر مخلوط واکنش} \times 1000}{\text{میلی لیتر پروتئین در دقیقه}} = \frac{\text{میلی گرم پروتئین در طول موج }410\text{ nm}}{\text{میلی گرم پروتئین در محلول واکنش} \times 8800}$$

فعالیت آنزیم لیپاز با استفاده از هیدرولیز p-nitrophenyl myristate و به طریق اسپکتروفوتومتری تعیین گردید. هر سنجش لیپاز شامل ۵ میکرو لیتر از عصاره آنزیمی و $0/5\text{ میلی لیتر محلول سوبسترا حاوی }0/5/3\text{ میلی مولار از }p\text{-nitrophenyl myristate و }0/0/5\text{ مولار از }30^\circ\text{C sodium cholate و }2\text{-methoxy ethanol pH=9 در دمای ۳۰}^\circ\text{C باشد (Sigma, USA).}$ فعالیت آنزیم آمیلاز طبق روش Worthington در ۴۰۵ نانومتر قرائت گردید (Iijima و همکاران، ۱۹۹۸). فعالیت آنزیم آمیلاز طبق روش Iijima با استفاده از نشاسته به عنوان سوبستراستنجش شد. به طور خلاصه، نشاسته (1%) در بافر فسفات سدیم $20\text{ میلی مولار حاوی کلرید سدیم }6\text{ میلی مولار (pH=6/9)}$ رقیق شد و با عصاره آنزیمی به مدت ۴ دقیقه در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد انکوبه شد. سپس $0/5\text{ میلی لیتر محلول دی نیترو سالیسیلیک اسید اضافه و به مدت ۵ دقیقه جوشانده شد.$ بعد از جوشیدن، $5\text{ میلی لیتر آب مقطربه مخلوط اضافه شد و جذب محلول در طول موج }540\text{ نانومتر به مدت ۱۰ دقیقه با }5000\text{ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. سپس }0/5\text{ میلی لیتر$

افراد مورد آزمون را از نظر اختلافات ژنتیکی به هزاران فرد برساند) صید شده از سواحل ناحیه ۲ شیلاتی (استان گیلان) تهیه شد. در مرحله لاروی از سه تیمار دوره نوری D:۰۰L:۲۴D و هر یک با سه تیمار شدت نور $50\text{ و }100\text{ لوکس}$ و هر تیمار نیز با سه تکرار، به جز تاریکی کامل که فقط دارای یک تیمار با شدت نور $10\text{ لوکس بود، استفاده شد. لاروهای حاوی کیسه زرد به حوضچه های پلاستیکی با حجم }150\text{ لیتر (با ارتفاع ۲۵ سانتی متر و ارتفاع آبگیری }20\text{ سانتی متر) و دبی }0/1\text{ لیتر در ثانیه با هوادهی مستمر و تعویض خودکار آب (مشابه ساختار حوضچه های نیرو) طراحی شده توسط مجری که با آب رودخانه سفیدرود (پس از نشست در استخر مادر و فیلتراسیون با فیلترهای شنبی وارد حوضچه های پلاستیکی می شود) معرفی شد. تعداد لارو معرفی شده به هر حوضچه (در هر تکرار از هر تیمار)، ۵۷۲۰ قطعه (جمعاً ۱۷۱۶۰ قطعه) بود.$

نمونه برداری از ماهیان در طول آزمایش جهت آنالیزهای آنزیمی: به منظور بررسی تاثیر دوره های نوری و شدت های نوری مختلف بر فعالیت آنزیم های گوارشی لاروهای گروه های آزمایشی مختلف، در روزهای ۱، ۴، ۹، ۱۴، ۱۹، ۳۷، ۳۰، ۲۴، ۱۹، ۹، ۴ و ۱۷/۷۱ (۵۰، ۴۳، ۳۷، ۳۰، ۲۴، ۱۹، ۹، ۴، ۱، ۰/۱۳/۸۴، ۳۹۲/۹۲، ۰/۱۳/۷۲، ۰/۷۳/۹۴، ۰/۸۹/۱۰، ۰/۵۱۳/۸۴، ۰/۷۲/۸۰، ۰/۷۲/۸۰ روز - درجه) پس از تفريح اقدام به نمونه برداری به میزان ۵۰ عدد از لاروهای ۱ تا ۲۴ روزه و تعداد ۲۰ عدد از لاروهای ۳۰ تا ۵۰ روزه (به ترتیب $50\text{ و }20\text{ عدد لارو از هر مخزن}$) شد.

تهیه عصاره آنزیمی: به جهت کوچکی ماهی در زمان لاروی عصاره آنزیمی با هموزن کردن کل لاروهای نمونه گیری به نسبت ۱:۵ در بافر $50\text{ میلی مولار توسط هموزنایز (Mdl Polytron PT 1300\Delta)}$ در مدت $1/5$ دقیقه تهیه شد و سپس هموزنات به مدت ۰ دقیقه در سانتریفیوژ یخچال دار (Mdl Z36HK) در $4^\circ\text{ درجه سانتی گراد}$ با دور 10000 g سانتریفیوژ گردید و سوپرناشانت حاصله در ویال اپندور ف جهت آنالیز آنزیم های مورد نظر تقسیم شده و تا زمان سنجش در دمای $-8^\circ\text{ درجه سانتی گراد نگهداری شد (Chong و همکاران، ۱۹۹۰).$

سنجدش های آنزیمی: فعالیت آنزیم پیپسین با استفاده از روش معرفی شده توسط Rungruangsak و Utne (۱۹۸۱) سنجش شد. به طور خلاصه، $200\text{ میکرو لیتر از عصاره آنزیمی با }200\text{ میکرو لیتر کازئین ۱ درصد (در }60\text{ میلی مولار) مخلوط و به مدت ۱۰ دقیقه کردن یک میلی لیتر TCA پنج درصد متوقف شد و سپس به مدت $30\text{ دقیقه در دمای }37^\circ\text{ در انکوباتور شیکر دار قرار گرفت. واکنش با اضافه در مدت }5000\text{ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. سپس }0/5\text{ میلی لیتر آب ادامه محلول آماده شده به مدت }20\text{ دقیقه با }5000\text{ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. سپس }0/5\text{ میلی لیتر$$

مستقل استفاده شد. برای تجزیه تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ و برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

نتایج

در تحقیق حاضر، فعالیت تمامی آنزیم‌ها در تیمارهای تحت مطالعه در نخستین روز بعد از تغذیه مشاهده شد. نتایج نشان داد که زمان اثر معنی‌داری بر فعالیت پیسین داشت به طوری که با گذشت زمان ترشح پیسین روند افزایشی را طی کرد و به بالاترین مقدار خود در روز نهم پس از تخم‌گشایی (dph ۲۰/۱/۳۷) رسید. اختلاف معنی‌داری در میزان فعالیت پیسین در روز نخست (۱۷/۲۱ dph) در تیمارهای تحت مطالعه مشاهده نشد ولی فعالیت پیسین تیمارهای ۱، ۵ و ۶ در این روز به طور معنی‌داری بالاتر از کنترل منفی بود. بالاترین فعالیت پیسین در روز چهار (dph ۷۲/۸۰) در تیمار ۵ مشاهده شد که تفاوت معنی‌داری با کنترل مثبت و منفی داشت اما فعالیت پیسین بین سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری را نشان نداد. دوره نوری اثر معنی‌داری بر فعالیت پیسین داشت به طوری که در نهمین روز (dph ۲۰/۱/۳۷)، فعالیت پیسین در تیمارهای تحت دوره نوری ۱۲L به طور معنی‌داری بیشتر از دوره نوری ۲۴L بود. به علاوه، در نهمین روز (dph ۲۰/۱/۳۷) اختلاف معنی‌داری در فعالیت پیسین تیمارهای ۴ و ۵ با کنترل منفی و نیز تیمارهای ۱، ۲ و ۳ با کنترل مثبت مشاهده شد (جدول ۱).

شد. بلاتک‌ها نیز به همین صورت اما بدون عصاره آنزیمی تهیه شدند. مالتوز (۰/۵-۳ میکرومولاو بر میلی‌لیتر) جهت آماده‌سازی منحنی استاندارد استفاده شد. فعالیت آلفا-آمیلаз، بر حسب میکرو مول مالتوز آزاد شده تحت اثر آنزیم در دقیقه به ازای میلی‌گرم پروتئین در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد تعریف شد. میزان آنزیم آلکالین فسفاتاز نیز با استفاده از ماده PNPP (p-Nitrophenyl phosphate) به عنوان سوبسترا سنجش شد. در ابتدا عصاره آنزیمی با محلول بافر ۴ میلی‌مولاو PNPP (بکربنات آمونیوم ۵۵ میلی‌مولاو به همراه MgCl₂ ۰/۶ میلی‌مولاو، pH=۷/۸) مخلوط و سپس در طول موج ۴۰۵ نانومتر میزان جذب نوری قرائت شد. میزان پروتئین محلول نیز از روش معروف شده توسط Bradford (۱۹۷۶) با استفاده از آلبومین سرم گاوی به عنوان استاندارد محاسبه شد. فعالیت‌های آنزیمی به صورت فعالیت ویژه (U mg/protein) بیان شدند. تمامی نمونه‌ها در سه تکرار (تکرار بیولوژیکی) و هر کدام از آن‌ها نیز در سه تکرار متادلولوژیکی آنالیز شدند.

تجزیه و تحلیل آماری: در مطالعه حاضر از طرح کاملاً تصادفی و با سه تکرار برای هر دوره تاریکی و روشنایی و شدت نور استفاده شد. شرایط آنالیز واریانس یعنی نرمال بودن و همگنی واریانس تست شد و برای مقایسه میانگین‌بین تیمارها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه ANOVA و دو طرفه Two-Way ANOVA در سطح احتمال (P<۰/۰۵) استفاده شد. در صورت معنی‌دار بودن اثرات متقابل متغیرها از آزمون Duncan برای یافتن اختلاف معنی‌دار بین سطوح متغیر

جدول ۱: مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × پدوره نوری × شدت نوری بر فعالیت آنزیم پیسین

تیمار	متغیر دوره روشنایی (لوکس)	شدت نوری	پیسین روز اول (۷۲/۸۰ dph)	پیسین روز چهارم (۲۰/۱/۳۷ dph)	پیسین روز نهم (۲۰/۱/۳۷ ddph)
۱		۵۰	۱۸/۵۱ ±۳/۰ ^{fg-}	۱۶/۷۴ ±۳/۳ ^{gh+-}	۴۸/۳۳ ±۴/۱ ^{c+}
۲	۲۴	۱۵۰	۱۶/۱۱ ±۲/۷ ^{gh+-}	۱۰/۸۳ ±۰/۷ ^{hi}	۵۴/۰۴ ±۴/۸ ^{bcd-}
۳		۳۰۰	۱۶/۰۶ ±۲/۵ ^{gh+-}	۸/۵۳ ±۱/۴ ^{hi}	۵۰/۴۱ ±۳/۵ ^{c+}
۴		۵۰	۲۲/۲۹ ±۴/۶ ^{ef-}	۱۱/۱۷ ±۱/۸ ^{hi}	۵۶/۸۹ ±۷/۵ ^{ab-}
۵	۱۲	۱۵۰	۳۶/۲۳ ±۴/۱۶ ^{d++-}	۱۲/۹۴ ±۱/۳ ^{gh-}	۶۰/۹۵ ±۶/۵ ^{a-}
۶		۳۰۰	۲۷/۵۸ ±۲/۸ ^g	۱۵/۴۱ ±۱/۱۶ ^{gh--}	۶۰/۰۵ ±۵/۰ ^{a-}
کنترل مثبت	تاریکی	۱۰	۲۳/۴۱ ±۰/۷ ^{ef}	۱۲/۱۹ ±۳/۰ ^g	۶۰/۷۵ ±۲/۴ ^{ca}
کنترل منفی	شاهد	-	۲۹/۵۶ ±۰/۸ ^g	۷/۸۹ ±۱/۳ ^{gh}	۴۶/۱۳ ±۱/۹ ^{ca}

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی‌دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

+ مقایسه بین کنترل مثبت (تاریکی) و - مقایسه کنترل منفی (شرایط معمول) با تیمارها به صورت ستونی است.

معنی‌داری بین فعالیت تری‌پیسین تیمارهای ۱ و ۲ مشاهده نشد ولی در مقایسه با کنترل مثبت و منفی دارای اختلاف معنی‌داری بودند.

مطابق جدول ۲، بالاترین فعالیت تری‌پیسین در تیمار ۱ در روز نهم (۲۰/۱/۳۷ dph) مشاهده شد که اختلاف معنی‌داری با کنترل مثبت و منفی داشت. به علاوه، در روز چهارم (۷۲/۸۰ dph)، اختلاف

جدول ۲: مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × دوره نوری بر فعالیت آنزیم تریپسین

تیمار	دوره روشنایی	متغیر	شدت نوری (لوکس)	تریپسین روز اول (۱۷/۷۱ ddph)	تریپسین روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph)	تریپسین روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)
۱	۲۴		۵۰	۰/۰۲۶ ± ۰/۰۰۲۶ ^{a+}	۰/۰۲۲ ± ۰/۰۰۱ ^{a++}	۰/۰۲۶ ± ۰/۰۰۲۶ ^{a++}
۲	۲۴		۱۵۰	۰/۰۴۲ ± ۰/۰۰۵ ^{c+++}	۰/۰۳۰ ± ۰/۰۰۱ ^{ab++}	۰/۰۲۶ ± ۰/۰۰۱ ^{a++}
تاریکی		کنترل مثبت		۰/۰۲۳ ± ۰/۰۰۴ ^A	۰/۰۲۴ ± ۰/۰۰۲ ^A	۰/۰۲۹ ± ۰/۰۰۲ ^A
شاهد		کنترل منفی		۰/۰۲۴ ± ۰/۰۰۳ ^A	۰/۰۳۳ ± ۰/۰۰۳ ^B	۰/۰۲۷ ± ۰/۰۰۱ ^A

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

+ مقایسه بین کنترل مثبت (تاریکی) با تیمارها در هر ستون و - مقایسه کنترل منفی (شرایط معمول) با تیمارهای هر ستون است.

بود که به طور معنی داری بیشتر از کنترل مثبت و منفی بود. در روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)، میزان فعالیت کیموتریپسین در تیمارهای تحت دوره نوری L₂₄ بیشتر از L₁₂ بود ولی اختلاف معنی داری بین این تیمارها مشاهده نشد ($P > 0.05$). هم‌چنین، در روز نهم، فعالیت کیموتریپسین در تیمارهای ۱، ۲ و ۳ با افزایش شدت دوره نوری به طور معنی داری افزایش یافت به طوری که تیمار ۳ در بالاترین شدت نوری و دوره نوری، بالاترین فعالیت را داشت ولی اختلاف معنی داری در تیمارهای ۴، ۵ و ۶ مشاهده نشد (جدول ۳).

در مطالعه حاضر، پایین‌ترین فعالیت کیموتریپسین در روز نخست (۱۷/۷۱ ddph) در تیمار ۱ مشاهده شد و بالاترین فعالیت کیموتریپسین در روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph) در تیمار ۳ مشاهده شد که هر دو اختلاف معنی داری با کنترل مثبت داشتند. در روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph) فعالیت کیموتریپسین در تیمارهای تحت دوره نوری L₁₂ بیشتر از L₂₄ بود. به علاوه، پایین‌ترین فعالیت کیموتریپسین در این روز در تیمار ۳ (بالاترین دوره نوری و شدت نوری یعنی L₂₄ و ۳۰۰ لوکس) مشاهده شد که به طور معنی داری کمتر از کنترل مثبت و منفی بود و بالاترین فعالیت کیموتریپسین مربوط به تیمار ۶

جدول ۳: مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × دوره نوری × شدت نوری بر فعالیت آنزیم کیموتریپسین

تیمار	دوره روشنایی	متغیر	شدت نوری لوکس	روز اول (۱۷/۷۱ ddph)	روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph)	روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)
۱	۲۴		۵۰	۰/۰۱۱۰ ± ۰/۰۱ ^{ghi}	۰/۰۱۳۰ ± ۰/۰۰۱ ^{defg}	۰/۰۰۳۱ ± ۰/۰۰۱ ^{a++}
۲			۱۵۰	۰/۰۲۰۰ ± ۰/۰۰۲ ^{bcd-}	۰/۰۱۵۰ ± ۰/۰۰۳ ^{cdef}	۰/۰۰۶۵ ± ۰/۰۰۳ ^{ghi}
۳			۳۰۰	۰/۰۲۸۰ ± ۰/۰۰۵ ^{a++}	۰/۰۱۰۰ ± ۰/۰۰۲ ^{fghii++}	۰/۰۰۶۹ ± ۰/۰۰۲ ^{ghi}
۴			۵۰	۰/۰۱۲۰ ± ۰/۰۰۵ ^{efgh}	۰/۰۲۲۰ ± ۰/۰۰۳ ^{abc}	۰/۰۰۶۹ ± ۰/۰۰۲ ^{ghi}
۵	۱۲		۱۵۰	۰/۰۱۹۰ ± ۰/۰۰۷ ^{bode}	۰/۰۱۹۰ ± ۰/۰۰۱ ^{bde}	۰/۰۰۵۳ ± ۰/۰۰۱ ^{ghi}
۶			۳۰۰	۰/۰۱۷۰ ± ۰/۰۰۹ ^{bcdedf}	۰/۰۲۴۰ ± ۰/۰۰۴ ^{ab+++}	۰/۰۰۴۰ ± ۰/۰۰۲ ^{hi+}
تاریکی		کنترل مثبت		۰/۰۰۹۰ ± ۰/۰۰۴ ^B	۰/۰۱۸۰ ± ۰/۰۰۱ ^A	۰/۰۰۸۱ ± ۰/۰۰۰۳ ^B
شاهد		کنترل منفی		۰/۰۱۸۰ ± ۰/۰۰۴ ^A	۰/۰۱۲۰ ± ۰/۰۰۱ ^A	۰/۰۰۶۰ ± ۰/۰۰۱ ^B

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

+ مقایسه بین کنترل مثبت (تاریکی) با تیمارها در هر ستون و - مقایسه کنترل منفی (شرایط معمول) با تیمارهای هر ستون است.

در تیمارهای تحت مطالعه اختلاف معنی داری را نشان نداد ولی اختلاف معنی داری با کنترل مثبت و منفی نشان داد نحوی که فعالیت آن به طور معنی داری پایین‌تر بود. بالاترین فعالیت آمیلاز در نهمین روز dph (۲۰۱/۳۷ dd) در تیمار ۶ مشاهده شد که اختلاف معنی داری با کنترل مثبت و منفی نداشت (جدول ۴).

در تمامی تیمارها بالاترین فعالیت آمیلاز مربوط به روز نهم بعد از تغیریخ بود حال آن که پایین‌ترین فعالیت آمیلاز مربوط به تیمار ۱ در روز نخست (۱۷/۷۱ dph) روز درجه (dd) بود که به طور معنی داری کمتر از کنترل مثبت و منفی بود. اگرچه فعالیت آمیلاز در روز نخست در تیمارهای تحت دوره نوری L₁₂ بالاتر از دوره نوری L₂₄ بود ولی این مقدار معنی دار نبود. در روز چهارم dph (۷۲/۸۰ dd) فعالیت آمیلاز

جدول ۴: مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × دوره نوری × شدت نوری بر فعالیت آنزیم آمیلاز

تیمار	متغیر	دوره روشنایی	شدت نوری	آمیلاز روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)	آمیلاز روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph)	آمیلاز روز اول (۱۷/۷۱ ddph)
۱			لوکس	۲/۶۷۴ ±۰/۱۱۸ ^{c+++}	۲/۰۵۹ ±۰/۲۱۳ ^{gh+++}	۱/۹۷۹ ±۰/۰۸۸ ^{h+++}
۲		۲۴		۲/۵۷ ±۰/۱۵۹ ^{cd+++}	۲/۲۱۳ ±۰/۰۹۸ ^{efgh++}	۲/۳۲۵ ±۰/۰۳۱ ^{defgh+}
۳			۳۰۰	۲/۶۱ ±۰/۲۶۷ ^{cd++}	۲/۲۸۲ ±۰/۰۷۲ ^{defgh++}	۲/۴۳ ±۰/۰۲۰۸ ^{cdef}
۴			۵۰	۳/۲۵۱ ±۰/۲۶۴ ^b	۲/۱۵ ±۰/۰۸۸ ^{fgh++}	۲/۶۹۴ ±۰/۱۸۲ ^c
۵		۱۲		۳/۲۸۸ ±۰/۲۳۸ ^b	۲/۲۷۵ ±۰/۱۹۱ ^{defgh++}	۲/۷۲۵ ±۰/۰۶۸ ^c
۶			۳۰۰	۳/۶۱۳ ±۰/۴۸۶ ^a	۲/۳۹۲ ±۰/۰۲۳۶ ^{cdefg++}	۲/۵۱۷ ±۰/۰۲۶۵ ^{cde}
تاریکی				۳/۵۰۴ ±۰/۳۱۷ ^a	۲/۹۷۵ ±۰/۰۲۳۴ ^B	۲/۶۵۷ ±۰/۰۹۵ ^B
کنترل مثبت				۳/۴۲۹ ±۰/۵۶۸	۲/۶۵۳ ±۰/۰۴۲۵ ^B	۲/۳۶۴ ±۰/۱۷۸ ^B
کنترل منفی			شاهد			

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

+ مقایسه بین کنترل مثبت (تاریکی) با تیمارها در هر ستون و - مقایسه کنترل منفی (شرایط معمول) با تیمارهای هر ستون است.

جدول ۵: مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × دوره نوری × شدت نوری

تیمار	متغیر	دوره روشنایی	شدت نوری (لوکس)	آلکالین فسفاتاز روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)	آلکالین فسفاتاز روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph)	آلکالین فسفاتاز روز اول (۱۷/۷۱ ddph)
۱			۵۰	۰/۳۶۵ ±۰/۰۲۴ ^b	۰/۱۸۲ ±۰/۰۱۳ ^{def}	۰/۱۰۴ ±۰/۰۱۷ ^{h+++}
۲		۲۴	۱۵۰	۰/۴۲۶ ±۰/۰۲۴ ^a	۰/۲۳۱ ±۰/۰۴ ^{c+++}	۰/۱۴۹ ±۰/۰۰۸ ^{fg}
۳			۳۰۰	۰/۴۰۷ ±۰/۰۶ ^a	۰/۱۶۹ ±۰/۰۰۶ ^{defg-}	۰/۱۳۹ ±۰/۰۰۴ ^{gh++}
۴			۵۰	۰/۴۲۷ ±۰/۰۴۱ ^a	۰/۱۷۰ ±۰/۰۰۳ ^{defg-}	۰/۱۳۳ ±۰/۰۱۳ ^{gh++}
۵		۱۲	۱۵۰	۰/۴۲۳ ±۰/۰۳۴ ^a	۰/۱۹۲ ±۰/۰۱۷ ^{de+}	۰/۱۶۱ ±۰/۰۰۹ ^{efg}
۶			۳۰۰	۰/۴۰۹ ±۰/۰۲۸ ^a	۰/۱۹۹ ±۰/۰۲ ^{cd++}	۰/۱۳۷ ±۰/۰۱۷ ^{gh++}
تاریکی				۰/۳۶۳ ±۰/۰۱۶ ^A	۰/۱۶۸ ±۰/۰۰۷ ^B	۰/۱۷۱ ±۰/۰۱۲ ^B
کنترل مثبت				۰/۳۶۸ ±۰/۰۳۹ ^A	۰/۱۹۸ ±۰/۰۰۸ ^B	۰/۱۵۶ ±۰/۰۱۲ ^C
کنترل منفی			شاهد			

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

+ مقایسه بین کنترل مثبت (تاریکی) با تیمارها در هر ستون و - مقایسه کنترل منفی (شرایط معمول) با تیمارهای هر ستون است.

جدول ۶- مقایسه تیمارها با در نظر گرفتن اثر زمان × دوره نوری × شدت نوری بر فعالیت آنزیم لیپاز

تیمار	متغیر	دوره روشنایی	شدت نوری (لوکس)	لیپاز روز اول (۱۷/۷۱ ddph)	لیپاز روز چهارم (۷۲/۸۰ ddph)	لیپاز روز نهم (۲۰۱/۳۷ ddph)
۱			۵۰	۰/۰۰۴۳۹۳ ±۰/۰۰۱۴۲ ^a	۰/۰۰۳۲۲۴ ±۰/۰۰۰۹۰ ^b	۰/۰۰۳۱۶ ±۰/۰۰۱۱۳ ^b
۲		۲۴	۱۵۰	۰/۰۰۵۲۶۷ ±۰/۰۰۰۷۸ ^a	۰/۰۰۳۴۳۱ ±۰/۰۰۰۹۰ ^b	۰/۰۰۳۴۶ ±۰/۰۰۰۷۸ ^b
۳			۳۰۰	۰/۰۰۵۴۲۴ ±۰/۰۰۱۰۱ ^a	۰/۰۰۴۳۴۴ ±۰/۰۰۰۸۱۸ ^a	۰/۰۰۳۶۴۸ ±۰/۰۰۰۷۷ ^b
۴			۵۰	۰/۰۰۴۵۶۱ ±۰/۰۰۱۸۸ ^a	۰/۰۰۲۹۵۴ ±۰/۰۰۱۰۲ ^b	۰/۰۰۳۶۲۶ ±۰/۰۰۱۰۳ ^b
۵		۱۲	۱۵۰	۰/۰۰۴۱۲۶ ±۰/۰۰۰۷۲ ^a	۰/۰۰۳۷۲۶ ±۰/۰۰۱۰۳ ^b	۰/۰۰۳۴۴۱ ±۰/۰۰۱۲۹ ^b
۶			۳۰۰	۰/۰۰۵۹۵۱ ±۰/۰۰۰۳۲۳ ^a	۰/۰۰۵۲۹۹ ±۰/۰۰۲۴۸۳ ^a	۰/۰۰۴۰۷۱ ±۰/۰۰۱۵۱ ^b
تاریکی				۰/۰۰۳۸۷۶ ±۰/۰۰۰۵۷ ^a	۰/۰۰۳۲۴۶ ±۰/۰۰۰۹۵ ^b	۰/۰۰۴۱۳۶ ±۰/۰۰۱۴۷ ^b
کنترل مثبت				۰/۰۰۵۲۷۸ ±۰/۰۰۰۹۸ ^a	۰/۰۰۴۳۵۵ ±۰/۰۰۱۱۸ ^b	۰/۰۰۴۰۴۹ ±۰/۰۰۱۳۹ ^b
کنترل منفی			شاهد			-

حروف مشترک کوچک نشانه عدم تفاوت معنی دار بین تیمارها و حروف بزرگ مقایسه تیمارها به صورت افقی است.

بحث

از تفریخ مشاهده گردید. Nazemroaya و همکاران (۲۰۱۵) فعالیت تمامی آنزیمهای گوارشی به حز پیسین را بلافضله بعد از تفریخ در لاروهای صبیتی (*Sparidentex hasta*) مشاهده کردند که اهمیت این آنزیمهای را در رشد و تکامل لاروی نشان می‌دهد که با نتایج تحقیق حاضر هم خوانی دارد ولی برخلاف نتایج آن‌ها، در این تحقیق فعالیت پیسین بلافضله بعد از تفریخ مشاهده شد. طی مراحل لاروی، هضم پروتئین اساساً به‌واسطه فعالیت آلکالین پروتئازهایی نظیر تریپسین و کیوموتریپسین در ترکیب با پپتیدازهای سیتوزولی روده صورت می‌گیرد (Zambonino-Infante و Cahu، ۲۰۰۰؛ Lazo، ۱۹۹۷). تحقیقات نشان داده است که این دو آنزیم پروتئازی در تاس‌ماهی ایرانی (*Babaei* و همکاران، ۲۰۱۱)، فیل‌ماهی (*Asgari* و همکاران، ۲۰۱۱)، ماهیان دریایی و آب شیرین در مرحله تفریخ مشاهده شدند (Pradhan و همکاران، ۲۰۱۳؛ Darias و همکاران، ۲۰۰۷؛ Srivastava و همکاران، ۲۰۰۲) که موافق نتایج مطالعه حاضر می‌باشد. در تحقیق حاضر، فعالیت تریپسین و کیموتریپسین در لاروهای تازه تفریخ شده تاس‌ماهی ایرانی (*A. persicus*) مشاهده شد که نشان‌دهنده نقش مهم این آنزیمهای در طول دوره اندامزایی و تکامل اولیه لاروی می‌باشد. این دو آنزیم ممکن است در هضم پروتئین‌های زرد و غذاهای زنده (*Gisbert* و همکاران، ۲۰۰۹) نقش داشته باشند. از این‌رو، فعالیت این دو آنزیم پانکراسی طی مراحل اولیه لاروی، نقش گوارشی مهم‌شان را در ماهیان استخوان غضروفی تایید می‌کند، چنان‌که در ماهیان استخوانی پیشرفتۀ نیز گزارش شده است (Cahu و Zambonino-Infante، ۲۰۰۱). تغییر تدریجی هضم قلیایی (تریپسین و کیوموتریپسین) به هضم اسیدی (پیسین) با افزایش سن لارو نشانه تکامل تدریجی دستگاه گوارش و قابلیت هضم برون سلولی پروتئین‌های مامی باشد (Segner و همکاران، ۱۹۹۴). در مطالعه حاضر، فعالیت پیسین بلافضله پس از تفریخ مشاهده شد و با افزایش سن روند سعودی داشت که با تحقیقات Asgari و همکاران (۲۰۱۳) مطابقت دارد که وجود این آنزیم را بلافضله بعد از تفریخ برای اولین بار در ماهیان خاویاری گزارش کردند، ولی با سایر مطالعات پیشین هم خوانی ندارد (*Babaie* و همکاران، ۲۰۱۱؛ *Gisbert* و همکاران، ۲۰۰۹؛ Buddington و *Zambonino-Infante*، ۱۹۸۵)، اگرچه وجود فعالیت آنزیم پیسین بلافضله پس از تفریخ در سایر ماهیان استخوانی مانند ماهی آزاد دریایی خزر نیز گزارش شده است (Zamani et al., 2009). در مطالعه‌ای دیگر، Cara و همکاران (۲۰۰۳) فقدان پیسین در دستگاه گوارش ماهیان استخوانی طی مراحل اولیه لاروی را به وجود هضم میکروپنیوسیتوزی و درون سلولی در بخش خلفی روده نسبت داده‌اند که در تضاد با نتایج تحقیق حاضر می‌باشد زیرا در این تحقیق وجود فعالیت پیسین در ابتدای دوره لاروی و بلافضله بعد از تفریخ و به‌وضوح مشاهده شد. نتایج تحقیق حاضر حاکی از وجود فعالیت قابل ملاحظه آمیلاز

بهبود غذای فرموله شده جهت جایگزینی با غذای زنده در پرورش لارو آبزیان نیازمند شناخت کافی از فرآیند هضم در طی تکوین لاروی است (Lazo و همکاران، ۲۰۰۰؛ Cahu و Zambonino-Infante، ۱۹۹۷). پایین بودن میزان موقیت در جایگزینی کامل غذای زنده با غذای دستی در شروع تقدیم آغازین، نشانه عدم تکامل کامل دستگاه گوارش و پایین بودن ظرفیت هضم به‌دلیل عدم تکوین لارو آبزیان پس از تخم‌گشایی و به‌علاوه نبود دانش کافی از این دو عامل در لارو بسیاری از آبزیان پرورشی می‌باشد (Munilla-Moran و همکاران، ۱۹۹۰؛ Lauf و Hoffer، ۱۹۸۴). در این خصوص تاکنون مطالعات بسیاری در زمینه ماهیان استخوانی و بالاخص در سال‌های اخیر در مورد ماهیان دریایی انجام شده است که منجر به کاهش قابل توجه استفاده از غذای زنده که بخش بزرگی از هزینه‌های دوران لاروی را شامل می‌شود و نیز فرمول‌بندی غذاهای مناسب با توجه به ظرفیت هضمی آبزی مورد پرورش شده است، با این وجود مطالعات بسیار کمی در خصوص لارو ماهیان خاویاری انجام شده است (Agh و همکاران، ۲۰۱۱؛ Noori و همکاران، ۲۰۱۱؛ Bardи و Gisbert، ۲۰۰۶؛ Doroshov و همکاران، ۱۹۸۵؛ Buddington و Dabrowski، ۱۹۹۸) و با توجه به صنعت روبه رشد پرورش این ماهیان، لزوم مطالعات بیشتر در این خصوص و شناخت ظرفیت هضمی از طریق بررسی آنزیمهای گوارشی در دوران لاروی ضروری به‌نظر می‌رسد.

تحقیقات متعددی در رابطه با تاثیر دوره نوری یا شدت نور بر فعالیت آنزیمهای گوارشی آبزیان صورت گرفته است ولی تاکنون مطالعه‌ای در خصوص تاثیر توأم این دو پارامتر بر فعالیت آنزیمهای گوارشی در مرحله لاروی تاس‌ماهی ایرانی صورت نگرفته است. نقش موثر آنزیمهای گوارشی در هضم لایه کوریون جنینی طی فرآیند تفریخ اثبات شده است (Dettlaff و همکاران، ۱۹۹۳). وجود آنزیمهای گوارشی در مراحل آغازین لاروی، در بسیاری از گونه‌های ماهیان دریایی و آب شیرین (*Zambonino-Infante* و همکاران، ۲۰۰۹؛ Rønnestad و همکاران، ۲۰۱۱؛ Morais و همکاران، ۲۰۰۷) و ماهیان خاویاری (*Babaei* و همکاران، ۲۰۱۱؛ Asgari و همکاران، ۲۰۱۱) گزارش شده است. نتایج تحقیق Noori (۲۰۱۳) در فیل‌ماهی (*Huso huso*) نشان داد تمامی آنزیمهای گوارشی بلافضله پس از تفریخ قابل مشاهده می‌باشد که این نشان می‌دهد ترشح این آنزیمهای در روزهای ابتدایی تکوین تحت تاثیر تقدیم نیست (Lazo و همکاران، ۲۰۰۰). بلکه به‌وسیله فرآیندهای ژنتیکی تنظیم می‌شوند (*Zambonino-Infante* و Cahu، ۲۰۰۱). در تحقیق حاضر نیز فعالیت تمامی آنزیمهای گوارشی در گروه کنترل و تیمارهای تحت دوره نوری و شدت نور مختلف در نخستین روز بعد

افزایش کرد و اختلاف معنی‌داری بین فعالیت آن در کنترل مثبت (تاریکی) با بسیاری از تیمارها از جمله تیمارهای ۱، ۳، ۴ و ۶ مشاهده شد که به‌طور قابل توجهی کمتر از کنترل مثبت بود. این روند افزایشی در مرحله لاروی ادامه یافت تا این‌که در نهمنین روز بعد از تغییر فعالیت آنژیم آلکالین فسفاتاز در تیمارهای تحت مطالعه بیشتر از کنترل مثبت و منفی بود. این مسئله نشان می‌دهد در روزهای اولیه فرآیند هضم در روده، توسط سلول‌های آنتروسویت غشای روده و داخل سلولی انجام می‌شود و به مرور زمان در روزهای بعدی افزایش میزان آنژیم آلکالین فسفاتاز نشان‌دهنده تکامل روده و تغییر فرآیند هضم از داخل سلولی به خارج سلولی (Holt, ۲۰۱۱) و در نهایت تکامل روده در لارو تا سه ماهی ایرانی در زمان آغاز تغذیه خارجی می‌باشد. براساس تحقیق Lojda و همکاران (۱۹۷۹)، آلکالین فسفاتاز اصولاً در غشاء سلولی یافت می‌شود که انتقال فعال در آن رخ می‌دهد و افزایش آن در روده لاروها نشان‌دهنده توسعه عملکرد آنتروسویت‌های ماهری باشد. فعالیت آلکالین فسفاتاز طی توسعه لاروی در ماهیان مختلف مشاهده شده است (Zamani و همکاران، ۲۰۰۸؛ Suzer و همکاران، ۲۰۰۹؛ Alvarez-Gonzalez و همکاران، ۲۰۰۷؛ Cara و همکاران، ۲۰۰۳) که در تحقیق حاضر نیز نتایج مشابه مشاهده شد. تحقیقات Gisbert و همکاران (۲۰۰۹) نشان داد با افزایش سن، فعالیت آنژیم‌های غشای نوار مسوکی افزایش می‌یابد که این ویژگی بلوغ نرمال آنتروسویت‌های روده‌ای و شکل‌گیری غشای نوار مسوکی کارآمد در لارو ماهی است. در مطالعه حاضر نیز با افزایش سن، فعالیت آنژیم آلکالین فسفاتاز به‌طور معنی‌داری افزایش یافت که در تایید نتایج سایر محققین می‌باشد. Bolasina و همکاران (۲۰۰۶) با مطالعه آنژیم‌های گوارشی طی مراحل آنتوژن‌تیک کشف ژاپنی تحت دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی، *Paralichthys olivaceus*, آغاز فعالیت این آنژیم‌ها را از دومین روز بعد از تغییر مشاهده کردند در حالی که در مطالعه‌ای دیگر، فعالیت آنژیم‌های دخیل در هضم پروتئین، کربوهیدرات و لیپید در لاروهای *common dentex* در زمان تغییر و قبل از شروع تغذیه خارجی مشاهده شد (Gisbert و همکاران، ۲۰۰۸) که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی داشت. Suzer و همکاران (۲۰۰۶) تأثیر شدت‌های نوری مختلف (۱۰، ۳۰ و ۱۰۰ لوکس) را بر رشد لاروی و فعالیت آنژیم‌های گوارشی (آمیلاز، لیپاز و پروتئاز) *Pagellus erythrinus* مورد مطالعه قرار دادند و بهترین فعالیت این آنژیم‌ها را در شدت نوری ۳۰ لوکس مشاهده کردند که با نتایج تحقیق حاضر مغایرت دارد. این محققین علت این پدیده را به شرایط نگهداری بهینه تامین شده در این شدت نور برای لاروهای بیان کردند. اما علت این اختلاف می‌تواند به گونه مورد مطالعه نسبت داده شود زیرا ممکن است نیازهای گونه‌های مختلف (شرایط نگهداری) برای رشد، آغاز فعالیت آنژیم‌های گوارشی و میزان ترشح این آنژیم‌ها متفاوت باشد. Shan و همکاران (۲۰۰۸)

بلافاصله بعد از تغییر می‌باشد که تا روز نهم مقدار آن به‌طور قابل توجهی افزایش می‌یابد که می‌تواند در نتیجه بیان برنامه‌ریزی شده ژن باشد که توسط Zambonino-Infante و Cahu (۲۰۰۱) بیان شد. مطالعات انجام شده تاکنون نشان می‌دهد میزان آنژیم آمیلاز در دوران جذب کیسه زرد بسیار کم و بلافاصله پس از آغاز تغذیه خارجی به سرعت در لاروهای افزایش می‌یابد (Lazo و همکاران، ۲۰۰۷؛ Ma و همکاران، ۲۰۰۵؛ Zóltowska و همکاران، ۱۹۹۹ و Kuzmina, Gelman, ۱۹۹۸) که در تطابق با نتایج تحقیق حاضر می‌باشد. نتیجه مشابه مطالعه حاضر در لارو قره‌برون گزارش شده است که میزان آنژیم آمیلاز از زمان تغییر شروع به افزایش کرد که وجود ذخایر بسیار بالای گلیکوژن در زرد ماهیان خاویاری دلیل افزایش میزان این آنژیم در طی دوران تغذیه داخلی بیان شده است (Babaei و همکاران، ۲۰۱۱). اگرچه تاکنون گزارشات زیادی درخصوص درک چگونگی هضم و جذب چربی‌ها در بچه‌ماهی و ماهیان بالغ گونه‌های بسیار زیادی از آبزیان وجود دارد ولی مطالعات درخصوص این فرآیند در دوران لاروی بسیار اندک است (Cahu و Zambonino-Infante, ۲۰۰۱). در تحقیق حاضر، فعالیت آنژیم لیپاز بلافاصله بعد از تغییر مشاهده شد و علاوه بر این، نتایج نشان داد که در مرحله لاروی تنها زمان اثر معنی‌داری بر فعالیت این آنژیم داشته و اثر دوره نوری و شدت نور بر فعالیت این آنژیم قابل توجه نبوده است.

Ahummad-Hernández و همکاران (۲۰۱۴) فعالیت لیپاز را از نخستین روز بعد از تغییر مشاهده کردند و سپس نوسان و کاهش این آنژیم را مشاهده کردند و علت این نوسانات را به تغییرات جیره (Jiménez و همکاران، ۲۰۱۲) نسبت دادند. همچنین، فعالیت اولیه لیپاز در لارو و Eleuthero-embryos برخی گونه‌های ماهیان دریایی توسط بعضی محققین گزارش شده است (Alvarez-González و همکاران, ۱۹۹۵؛ Bailey و Oozeki, ۲۰۰۸). فرآیندنهایی هضم پروتئین‌ها توسط آنژیم‌های روده‌ای نظیر پیتیدازها (سیتوپلاسم سلول‌های آنتروسویت روده)، آمینوپیتیداز (غشای لبه بررسی روده) که هر دو هضم درون سلولی را انجام می‌دهند و آلکالین فسفاتاز (داخل مجرای روده) که هضم برون سلولی را انجام می‌دهد، صورت می‌پذیرد. میزان این آنژیم‌ها نشانه اصلی تکامل روده و در نهایت ظرفیت هضمی در لارو آبزیان است (Zambonino-Infante و Cahu, ۲۰۰۱). در ابتدا آنژیم‌های پیتیداز و در ادامه آمینوپیتیدازها و در نهایت آلکالین فسفاتاز شروع به فعالیت می‌کنند که این روند تغییرات، در بین مهره‌داران کاملاً شبیه یکدیگر می‌باشد (Henning, ۱۹۸۷). سنجهش حداکثر فعالیت آنژیم آلکالین فسفاتاز نشان‌دهنده بلوغ دستگاه گوارش و قابلیت استفاده از غذای خارجی می‌باشد (Babaie و همکاران، ۲۰۱۱). در مطالعه حاضر، میزان آنژیم آلکالین فسفاتاز بلافاصله پس از تغییر به‌طور ناگهانی شروع به

- نوری، ف؛ بهمنی، م. و پورعلی ح. ر.، ۱۳۹۴. گزارش نهایی طرح تاثیر دوره‌های نوری بر شاخص‌های رشد و آنتوئنی آنزیم‌های گوارشی تاس‌ماهی شیپ. دانشگاه ارومیه، پژوهشکده آرتمیا و آبزی پروری. یگانه، س؛ رمضان‌زاده، ف؛ جانی خلیلی، خ. و بابایی، س. ص.، ۱۳۹۳. بررسی اثرات طول دوره نوری بر فعالیت برخی آنزیم‌های گوارشی معددهای و رودهای در لارو و نوجوان قزلآلای رنگین کمان (Oncorhynchus mykiss). مجله علمی شیلات. سال ۲۳، شماره ۲.
۴. Agh, N.; Noori, F.; Irani, A.; Van Stappen, G. and Sorgeloos, P., 2011. Fine tuning of feeding practices for hatchery produced Persian sturgeon, *Acipenser persicus* and Beluga sturgeon, *Huso huso*. Aquaculture Research. pp: 1-10.
۵. Asgari, R.; Rafiee, Gh.; Eagderi, S.; Noori, F.; Agh, N.; Poorbagher, H. and Gisbert, E., 2013. Ontogeny of the digestive enzyme activities in hatchery produced Beluga (*Huso huso*). Aquaculture. pp: 416-417, 33-40.
۶. Ahumad-Hernández, R.I.; Alvarez-González, C.A.; Guerrero-Zárate, R.; Martínez-García, R.; Camarillo Coop, S.; Sánchez-Zamora, A.; Gaxiola-Cortes, M.G.; Palomino-Albarrán, I.G.; Tovar-Ramírez, D. and Gisbert, E., 2014. Changes of digestive enzymatic activity on yellowtail snapper during initial ontogeny. International Journal of Biology. Vol. 6, No. 4, pp: 110-118.
۷. Alvarez-González, C.A.; Cervantes-Trujano, M.; Tovar Ramírez, D.; Conklin, D.E.; Nolasco, H.; Gisbert, E. and Piedrahita, R., 2006. Development of digestive enzymes in California halibut *Paralichthys californicus* larvae. Fish Physiology and Biochemistry. Vol. 31, pp: 83-93.
۸. Alvarez-González, C.A.; Moyano-López, F. J.; Civera Cerdedo, R.; Carrasco-Chávez, V.; Ortiz-Galindo, J. and Dumas, S., 2008. Development of digestive enzyme activity in larvae of spotted and bass (*Palabrax maculatofasciatus*). I: Biochemical analysis. Fish Physiology and Biochemistry. Vol. 34, pp: 373-384.
۹. Bardi, R.W.; Chapman, F.A. and Barrows, F.T., 1998. Feeding trials with hatchery-produced Gulf of Mexico sturgeon larvae. The Program Fish Culture. Vol. 60, pp: 25-31.
۱۰. Babaei, S.S.; Abedian Kenari, A.; Rajabmohammad Nazari, R. M. and Gisbert, E., 2011. Developmental changes of digestive enzymes in Persian sturgeon during larval ontogeny. Aquaculture. Vol. 318, pp: 138-144.
۱۱. Biswas, A.K. and Takeuchi, T., 2003. Effects of photoperiod and feeding interval on food intake and growth of Nile tilapia *Oreochromis niloticus* L. Fisheries Science. Vol. 69, pp: 1010-1016.
۱۲. Biswas, A.K.; Seoka, M.; Inoue, Y.; Takii, K. and Kumai, H., 2005. Photoperiod influences the growth, food intake, feed efficiency and digestibility of red sea bream (*Pagrus major*). Aquaculture. Vol. 250, pp: 666-673.
۱۳. Bolasina, S.; Perez, A. and Yamashita, Y., 2006. Digestive enzymes activity during ontogenetic development and effect of starvation in Japanese flounder (*Paralichthys olivaceus*). Aquaculture. Vol. 252, No. 2-4, pp: 503-515.
۱۴. Boeuf, G. and Bail, P.Y., 1999. Does light have an influence on fish growth? Aquaculture. Vol. 177, pp: 129-152.
۱۵. Buddington, R.K. and Doroshov, S.I., 1984. Feeding trials with hatchery produced white sturgeon juveniles (*Acipenser transmontanus*). Aquaculture. Vol. 36, pp: 237-243.
۱۶. Buddington, R.K., 1985. Digestive secretions of lake sturgeon, *Acipenser fulvescens*, during early development. Journal of Fish Biology. Vol. 26, pp: 715-723.
۱۷. Bradford, M.M., 1976. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. Analytical Biochemistry. Vol. 72, pp: 248-254.
۱۸. Cahu, C. and Zambonino-Infante, J.L., 1997. Is the digestive capacity of marine fish larvae sufficient for a compound diet feeding? Aquacul Intern. Vol. 5, pp: 151-160.
۱۹. Cahu, C.; Rønnestad, I.; Grangier, V. and Zambonino Infante, J.L., 2004. Expression and activities of pancreatic enzymes in developing sea bass larvae in relation to intact and hydrolyzed dietary protein; involvement of cholecystokinin. Aquaculture. Vol. 238, pp: 295-308.
۲۰. Cara, J.B.; Moyano, F.J.; Cardenas, S.; Fernandez-Diaz, C. and Yúfera, M., 2003. Assessment of digestive enzyme activities during larval development of white bream. Journal of Fish Biology. Vol. 63, pp: 48-58.
۲۱. Chen, B.N.; Qin, J.G.; Kumar, M.S.; Hutchinson, W.G. and Clarke, S.M., 2006. Ontogenetic development of digestive enzymes in yellowtail kingfish, *Seriola lalandi*, larvae. Aquaculture. Vol. 260, pp: 264-271.
۲۲. Chong, A.S.C.; Hashim, R.; Lee, C.Y. and Ali, B.A., 2002. Partial characterization and activities of proteases form the digestive tract of discus fish. Aquacul. Vol. 203, pp: 321-333.
۲۳. Darias, M.J.; Murray, H.M.; Gallant, J.W.; Douglas, S.E.; Yúfera, M. and Martinez-Rodríguez, G., 2007.

فعالیت آنزیم لیپاز، آمیلاز و تریپسین در لاروهای miiuy croaker تحت دوره نوری‌های مختلف (۰L:۲۴D, ۱۲L:۱۲D, ۱۸L:۶D و ۲۴L) از روز ۵۳ بعد از تقویخ تا روز ۱۲L نرسی کردند و به این نتیجه دست یافتند که فعالیت آنزیم لیپاز در دوره نوری‌های ۱۸L:۶D و ۲۴L نسبت به ۱۲L بالاترین فعالیت را داشته که مغایر با نتایج تحقیق حاضر می‌باشد که دوره نوری تاثیر معنی‌داری بر فعالیت لیپاز نداشته است. به علاوه این محققین بیان کردند دوره نوری اثر معنی‌داری بر فعالیت آمیلاز و تریپسین نداشته که عکس نتایج این مطالعه است. در تحقیق حاضر فعالیت اکثر آنزیم‌های گوارشی تحت دوره نوری ۱۲ ساعت مشاهده شده که در تضاد با مطالعات Shan و همکاران (۲۰۰۸) می-باشد که رژیم نوری بهینه طی دوره لاروی را ۱۸ ساعت روشنایی بیان کردند. این نشان می‌دهد که لارو تاس‌ماهیان ایرانی همانند سایر گونه‌های ماهیان مثل شگ ماهیان (Clupea harengus) و همکاران (Zambonino-Infante Cahu) و همکاران (Alvarez-González) و همکاران (Seriola lalandi) برآمد. این تفاوت کالیفرنیا (Chen) و همکاران (۲۰۰۶)، دارای مکانیسم ژنتیکی بدون تحریک غذایی سنتز کند. یگانه و همکاران (۱۳۹۳) با مطالعه تاثیر دوره نوری مختلف (۰D:۱۴L, ۱۰L:۱۴D, ۱۴L:۴L, ۲۰D:۲۴L) بر این فعالیت آنزیم‌های گوارشی پسین و آکالین فسفاتاز در لارو قزلآلاء را در فعالیت آنزیم‌های گوارشی پسین در تضاد با مطالعه Pedersen (۱۹۸۷) می‌باشد. همچنان (۱۹۷۷) همکاران (۲۰۰۶) و همکاران (۲۰۰۶) در تضاد با مطالعات Alvareza-González و همکاران (۲۰۰۶) و همکاران (۲۰۰۶) می‌باشد. همچنان (۱۹۹۴) همکاران (۱۹۹۴) و همکاران (۱۹۹۴) در فعالیت آنزیم‌های گوارشی پسین و آکالین فسفاتاز در لارو قزلآلاء در فعالیت آنزیم‌های گوارشی پسین و آکالین فسفاتاز ندارد که در مورد اول می‌گذارد ولی تاثیری بر فعالیت آکالین فسفاتاز ندارد که در مورد اول با نتایج تحقیق حاضر هم خوانی دارد. به علاوه، بیشترین فعالیت آنزیم‌های گوارشی را در دوره نوری طولانی تر بیان کردند که در تطبیق با نتایج این تحقیق می‌باشد. همچنان نوری و همکاران (۱۳۹۴) فعالیت آنزیم‌های گوارشی لارو ماهی شیپ تحت دوره‌های مختلف روشنایی و تاریکی شامل ۰L:۲۴D, ۱۲L:۰۶D, ۱۸L:۰۶D و ۲۴L:۰۰D شدت نور ثابت ۲۰۰ لوکس مورد مطالعه قرار دادند و مشاهده کردند شاخص رشد لاروها در دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی در مقایسه با سایر گروههای آزمایشی بالاتر بوده است که می‌توان علت این امر را افزایش کارایی آنزیم‌های گوارشی در این شرایط نسبت داد که با نتایج تحقیق حاضر هم خوانی دارد. نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که دوره روشنایی- تاریکی با دوره نوری و شدت نور متوسط در سرعت تکامل دستگاه گوارش قبل از تغذیه فعلی نقش مهمی ایفا می‌کند.

منابع

- کهننه‌شهری، م. و تاکامی، م.، ۱۳۵۳. تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان خاویاری. انتشارات دانشگاه تهران. ۲۹۶ صفحه.

۴۹. Nazemroaya, S.; Yazdanparast, R.; Nematollahi, M.A.; Farahmand, H. and Mirzadeh, Q., 2015. Ontogenetic development of digestive enzymes in Sobaity sea bream Sparidentex hasta larvae under culture condition. Aquaculture. Vol. 448, pp: 545-551.
۵۰. Noori, F.; Van Stappen, G. and Sorgeloos, P., 2011. Preliminary study on the activity of protease enzymes in Persian sturgeon (*Acipenser persicus* Bonodin, 1897) larvae in response to different diets: effects on growth and survival. Pradhan, P.K.; Jena, J.; Mitra, G.; Sood, N. and Gisbert, E., 2013. Ontogeny of digestive enzymes in bitter catfish, Ompok bimaculatus, larvae. Aquacult. pp: 372-375, 62-69.
۵۲. Pedersen, B.H.; Nilssen, E.M. and Hjelmeland, K., 1987. Variation in the content of trypsin and trypsinogen in larval herring (*Clupea harengus*) digesting copepod nauplii. Marine Biology. Vol. 94, pp: 171-181.
۵۳. Reynalte-Tataje, D.; Luz, R.K.; Meurer, S.; Zaniboni Filho, E. and Oliveria Nuñez, A.P., 2002. Influence of photoperiod on the growth and survival of piranuba post larvae *Brycon orbignyanus* (Osteichthyes, Characidae). Acta Scientiarum. Vol. n24, pp: 439-443.
۵۴. Rønnestad, I. and Morais, S., 2007. Digestion. In: Fin, RN, Kapoor, B.G.(Eds.), Fish Larval Physiology. Enfield, Science Publishers. pp: 201-262.
۵۵. Rungruangsaik, K. and Utne, F., 1981. Effect of different acidified wet feeds on protease activities in the digestive tract and on growth rate of rainbow trout. Aquaculture. Vol. 22, pp: 67-79.
۵۶. Segner, H.; Storch, V.; Reinecke, M.; Kloas, W. and Hanke, W., 1994. The development of functional digestive and metabolic organs in turbot, *Scophthalmus maximus*. Mar. Biol. Vol. 119, pp: 471-486.
۵۷. Shan, X.; Xiao, Z.; Huang, W. and Dou, S., 2008. Effects of photoperiod on growth, mortality and digestive enzymes in miuy croaker larvae and juveniles. Aquaculture. Vol. 281, pp: 70-76.
۵۸. Suzer, C.; Kamaci, H.O.; Oban, D.C. and Saka, S., 2007. Digestive enzyme activity of the red porgy (*Pagrus pagrus*, L.) during larval development under culture conditions. Aquaculture Research. Vol. 38, pp: 1778-1785.
۵۹. Srivastava, A.S.; Kurokawa, T. and Suzuki, T., 2002. mRNA expression of pancreatic enzyme precursors and estimation of protein digestibility in first feeding larvae of the Japanese flounder, *Paralichthys olivaceus*. Comparative Biochemistry and Physiology. Vol. 132A, pp: 629-635.
۶۰. Twining, S.S.; Alexander, P.A.; Huibregste, K. and Glick, D.M., 1983. A pepsinogen from rainbow trout. Comparative Biochemistry Physiology. Vol. 75, pp: 109-112.
۶۱. Trippel, E.A. and Neil, S.R.E., 2003. Effects of photoperiod and light intensity on growth and activity of juvenile haddock. Aquaculture. Vol. 217, pp: 633-645.
۶۲. Verreth, J. and Segner, H., 1995. The impact of development on larval nutrition. In: Lavens, P., Jasper, E., Roelants, I. (Eds.), Larvi' 95. Fish and Shellfish Larviculture Symposium, Europe. Aquacult. Society, Special publication. Ghent, Belgium.
۶۳. Villamizar, N.; Blanco-Vives, B.; Migaud, H.; Davie, A.; Carboni, S. and Sánchez-Báquez, F.J., 2011. Effects of light during early larval development of some aquacultured teleosts: a review. Aquaculture. Vol. 315, pp: 86-94.
۶۴. Yúfera, M. and Darias MJ., 2007 the onset of exogenous feeding in marine fish larvae. Aquaculture. Vol. 268, pp: 53-63.
۶۵. Worthington, C., 1991. Worthington Enzyme Manual Related Biochemical Freehold. New Jersey Worthington, C. (1991). Worthington Enzyme Manual Related Biochemical Freehold. New Jersey.
۶۶. Walford, J. and Lam, T.J., 1993. Development of digestive tract and proteolytic enzyme activity in seabass larvae and juveniles. Aquaculture. Vol. 109, pp: 187-205.
۶۷. Zambonino-Infante, J.L. and Cahu, C., 2001. Ontogeny of the gastrointestinal tract of marine fish larvae. Comp. Biochem. Physiol. Vol. 130, pp: 477-487.
۶۸. Zambonino-Infante, J.; Gisbert, E.; Sarasquete, C.; Navarro, I.; Gutiérrez, J. and Cahu, C.L., 2009. Ontogeny and physiology of the digestive system of marine fish larvae. Feeding and Digestive Functions of Fish. Science Publishers, Inc, Enfield, USA. pp: 277-344.
۶۹. Zambonino-Infante, J.L. and Cahu, C., 1994. Development and response to a diet change of some digestive enzymes in sea bass, *Dicentrarchus labrax*, larvae. Fish physiology & Biochemistry. Vol. 12, pp: 199-408.
۷۰. Zamani, A.; Hajimoradloo, A.; Madani, R. and Farhangi, M., 2009. Assessment of digestive enzymes activity during the fry development of the endangered Caspian brown trout *Salmo caspius*. Journal of Fish Biology. Vol. 75, pp: 932-937.
۷۱. Zóltowska, K.; Kolman, R.; Lopienska, E. and Kolman, H., 1999. Activity of digestive enzymes in Siberian sturgeon juveniles (*Acipenser baeri* Brandt), a preliminary study. Arch. Polish Fisheries. Vol. 7, pp: 201-211.
۷۲. Ontogeny of pepsinogen and gastric proton pump expression in red porgy (*Pagrus pagrus*): determination of stomach functionality. Aquaculture. Vol. 270, pp: 369-378.
۷۳. Dabrowski, K.; Kaushik, S.J. and Fauconneau, B., 1985. Rearing of sturgeon (*Acipenser baerii*) larvae. I. Feeding trial. Aquaculture. Vol. 47, pp: 185-192.
۷۴. Detlaff, T.A.; Ginsburg, A.S. and Schmalhausen, O.I., 1993. Development of prelarvae. Sturgeon Fishes. Developmental Biology and Aquaculture. Springer-Verlag Ed, Berlin, Germany. pp: 155-221.
۷۵. Kunz, Y.W., 2004. Developmental biology of fishes. Springer, Dordrecht. 636 p.
۷۶. Kuzmina, V.V., 1996. Influence of age on digestive enzymes activity in some freshwater teleost. Aquaculture. Vol. 148, pp: 25-37.
۷۷. Kuzmina, V.V. and Gelman, A.G., 1998. Traits in the development of the digestive function in fish. Journal of Ichthyology. Vol. 39, No. 1, pp: 106-115.
۷۸. El sayed, A.M. and Kawanna, M., 2004. Effects of photoperiod on the performance of farmed nile tilapia: I. Growth, feed utilization efficiency and survival of fry and fingerlings. Aquaculture. Vol. 231, pp: 393-402.
۷۹. Erlanger, B.; Kokowsky, N. and Cohen, W., 1961. The preparation and properties of two new chromogenic substrates of trypsin. Archive Biochemistry and Biophysics. Vol. 95, pp: 271-278.
۸۰. Iijima, N.; Tanaka, S. and Ota, Y., 1998. Purification and characterization of bile salt-activated lipase from the hepatopancreas of red sea bream, *Pagrus major*. Fish Physiology and Biochemistry. Vol. 18, pp: 59-69.
۸۱. Furné, M.; García-Gallego, M.; Hidalgo, M.C.; Morales, A.E.; Domezain, A.; Domezain, J. and Sanz, A., 2008. Effect of starvation and refeeding on digestive enzyme activities in sturgeon and trout. Comparative Biochemistry and Physiology. Vol. 149, pp: 420-425.
۸۲. Gisbert, E. and Sarasquete, C., 2000. Histochemical identification of the blackbrown pigment granules found in the alimentary canal of Siberian sturgeon (*Acipenser baeri*) during the lecitotrophic stage. Fish Physiology and Biochemistry. Vol. 22, pp: 349-354.
۸۳. Gisbert, E. and Williot, P., 2002. Advances in the larval rearing of Siberian sturgeon. Journal of Fish Biology. Vol. 60, pp: 1071-1092.
۸۴. Gisbert, E. and Doroshov, S., 2006. Allometric growth in green sturgeon larvae. J. Appl. Ichthyol. Vol. 22, pp: 202-207.
۸۵. Gisbert, E.; Giménez, G.; Fernández, I.; Kotzamanis, Y. and Estévez, A., 2008. Development of digestive enzymes in common dentex *Dentex dentex* during early ontogeny. Aquaculture. pp: 484-628.
۸۶. Gisbert, E.; Giménez, G.; Fernández, I.; Kotzamanis, Y. and Estévez, A., 2009. Development of digestive enzymes in common dentex *Dentex dentex* during early ontogeny. Aquaculture. Vol. 287, pp: 381-387.
۸۷. Hart, P.R.; Hutchinson, W.G.J. and Purser, G., 1996. Effects of photoperiod, temperature and salinity on hatchery reared larvae of the greenback flounder (*Rhombosolea tapirina* Günter, 1862). Aquaculture. Vol. 144, pp: 303-311.
۸۸. Henning, S.J., 1987. Functional development of the gastrointestinal tract. Physiology of the Gastrointestinal Tract, 2nd edition. Raven Press, New York. pp: 285-300.
۸۹. Jiang, W.D.; Feng, L.; Liu, Y.; Jiang, J. and Zhou, X.Q., 2009. Growth, digestive capacity and intestinal microflora of juvenile Jian carp fed graded levels of dietary inositol. Aquaculture Research. Vol. 40, pp: 955-962.
۹۰. Jiménez-Martínez, L.D.; Alvarez-González, C.A.; Tovar Ramírez, D.; Gaxiola, G.; Sanchez-Zamora, A.; Moyano, F.J. and Palomino-Albarrán, I.G., 2012. Digestive enzyme activities during early ontogeny in Common snook. Fish Physiology and Biochemistry. Vol. 38, pp: 441-454.
۹۱. Lazo, J.P.; Holt, G.J. and Arnold, C.R., 2000. Ontogeny of pancreatic enzymes in larval red drum *Sciaenops ocellatus*. Aquaculture Nutrition. Vol. 6, pp: 183-192.
۹۲. Lazo, J.P.; Mendoza, R.; Holt, G.J.; Aguilera, C. and Arnold, C.R., 2007. Characterization of digestive enzymes during larval development of red drum (*Sciaenops ocellatus*). Aquaculture. Vol. 265, pp: 194-205.
۹۳. Lauf, M. and Hoffer, R., 1984. Proteolytic enzymes in fish development and the importance of dietary enzymes. Aquaculture. Vol. 37, pp: 335-346.
۹۴. Lojda, Z.; Gossrau, R. and Schieber, T.H., 1979. Enzyme histochemistry: A Laboratory Manual. New York: Springer.
۹۵. Ma, N.; Cai, L.; U, W.J.; Tan, H. and Cao, J.P., 2005. Exogenous ethylene influences flower opening of cut roses by regulating the genes encoding ethylene biosynthesis enzymes. Science in China, Series C. Vol. 48, pp: 434-444.
۹۶. Munilla-Moran, R.R.; Stark, J.R. and Barbour, A., 1990. The Role of exogenous enzymes in digestion in cultured turbot larvae. Aquaculture. Vol. 88, pp: 117-130.
۹۷. Moyano, F.J.; Diaz, M.; Alarcon, F.J. and Sarasquete, M.C., 1996. Characterization of digestive enzyme activity during larval development of gilthead seabream.

